

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/12/EB

2009 m. kovo 11 d.

dėl oro uostų mokesčių

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Pagrindinė oro uostų užduotis ir komercinė veikla – užtikrinti orlaivių priežiūrą nuo jų nusileidimo iki pakilimo, taip pat keleivių aptarnavimą ir krovinių tvarkymą, kad oro vežėjai galėtų teikti oro susisiekimo paslaugas. Šiuo tikslu oro uostai suteikia tam tikrą skaičių įrenginių ir paslaugų, susijusių su orlaivių eksploatavimu ir keleivių aptarnavimu bei krovinių tvarkymu, o su tuo susijusias išlaidas jie paprastai susigrąžina iš oro uostų mokesčių. Oro uostų valdymo organai, suteikiantys įrenginius ir paslaugas, už kuriuos imami oro uostų mokesčiai, turėtų stengtis dirbti ekonomiškai.
- (2) Būtina sukurti bendrą sistemą, reguliuojančią esmines oro uostų mokesčių ypatybes ir jų nustatymo metodus, nesant tokios sistemos oro uostų valdymo organų ir oro

uostų naudotojų tarpusavio santykiuose gali būti nesilaikoma pagrindinių reikalavimų. Tokia sistema neturėtų pažeisti valstybės narės galimybės nuspręsti, ar ir kokių mastu gali būti atsižvelgta į oro uosto pajamas iš komercinės veiklos nustatant oro uostų mokesčius.

- (3) Ši direktyva turėtų būti taikoma Bendrijoje esantiems oro uostams, didesniems už mažiausią dydį, kadangi mažiems oro uostams valdyti ir finansuoti Bendrijos sistemos taikyti nebūtina.

- (4) Be to, valstybėje narėje, kurioje nėra pagal šią direktyvą nustatytą mažiausią dydį atitinkančių oro uostų, oro uostas, kurio keleivių judėjimas didžiausias, turi tokią privilegijuotą patekimo į tą valstybę narę padėtį, kad šiam oro uostui reikia taikyti šią direktyvą, siekiant oro uosto valdymo organo ir oro uosto naudotojų santykiuose užtikrinti tam tikrų pagrindinių principų laikymąsi, ypač atsižvelgiant į mokesčių skaidrumą ir oro uostų naudotojų nediskriminavimą.

- (5) Siekiant skatinti teritorinę sanglaudą, valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti bendrą apmokestinimo sistemą, apimančią oro uostų tinklą. Ekonominiai pervedimai tarp oro uostų tokiuose tinkluose turėtų atitikti Bendrijos teisę.

- (6) Valstybės narės, siekdamos paskirstyti eismą, turėtų turėti galimybę leisti oro uosto valdymo organui taikyti bendrą ir skaidrią apmokestinimo sistemą oro uostams, aptarnaujantiems tą patį miestą arba konurbaciją. Ekonominiai pervedimai tarp šių oro uostų turėtų atitikti su tuo susijusią Bendrijos teisę.

⁽¹⁾ OL C 10, 2008 1 15, p. 35.

⁽²⁾ OL C 305, 2007 12 15, p. 11.

⁽³⁾ 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2008 m. birželio 23 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 254 E, 2008 10 7, p. 18) ir 2008 m. spalio 23 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2009 m. vasario 19 d. Tarybos sprendimas.

- (7) Paskatos už pradėtus naujus maršrutus, pavyzdžiui, skatinant, *inter alia*, nepalankioje padėtyje esančių ir atokiausių regionų vystymąsi, turėtų būti suteikiamos tik laikantis Bendrijos teisės.

- (8) Mokesčių už oro navigacijos ir antžeminio aptarnavimo paslaugas surinkimas jau aptartas atitinkamai 2006 m. gruodžio 6 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1794/2006 dėl patekimo į Bendrijos oro uostuose teikiamų antžeminių paslaugų rinką⁽¹⁾ ir 1996 m. spalio 15 d. Tarybos direktyvoje 96/67/EB dėl patekimo į Bendrijos oro uostuose teikiamų antžeminių paslaugų rinką⁽²⁾. Mokesčius, renkamus neįgaliesiems keleiviams ir ribotos judėsenos keleiviams teikiama pagalbai finansuoti, reglamentuoja 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2006 dėl neįgalių asmenų ir ribotos judėsenos asmenų teisių keliaujant oru⁽³⁾.
- (9) 2004 m. Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos taryba (ICAO taryba) patvirtino politiką dėl oro uostų mokesčių, įskaitant, *inter alia*, mokesčių susiejimo su išlaidomis, nediskriminavimo ir nepriklausomo mechanizmo, skirto ekonominiam oro uostų reguliavimui, principus.
- (10) ICAO tarybos nuomone, oro uosto mokestis – tai rinkliava, skirta ir konkrečiai taikoma civilinei aviacijai suteikiamų įrenginių ir paslaugų išlaidoms padengti, o valstybinis mokestis – tai rinkliava, skirta nacionalinės arba vietos vyriausybės pajamoms surinkti – šios pajamos paprastai nenaudojamos civilinei aviacijai nei apskritai, nei priklausomai nuo išlaidų.
- (11) Oro uostų mokesčiai turėtų būti nediskriminaciniai. Turėtų būti įgyvendinta privaloma oro uostų valdymo organų ir oro uostų naudotojų reguliarių konsultacijų procedūra, pagal kurią kiekviena šalis turėtų galimybę kreiptis į nepriklausomą priežiūros instituciją visais atvejais, kai oro uostų naudotojai nesutinka su sprendimu dėl oro uostų mokesčių arba apmokestinimo sistemos pakeitimo.
- (12) Siekiant užtikrinti, kad priimami sprendimai būtų nešališki ir kad ši direktyva būtų tinkamai ir veiksmingai taikoma, kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti įsteigta nepriklausoma priežiūros institucija. Ši institucija turėtų turėti visus savo užduotims atlikti būtinus išteklius – personalą, kompetenciją ir finansinius išteklius.
- (13) Labai svarbu, kad oro uosto naudotojai iš oro uosto valdymo organo reguliariai gautų informaciją, kaip ir koku pagrindu apskaičiuojami oro uosto mokesčiai. Esant tokiam skaidrumui, oro vežėjai galėtų susipažinti su oro uosto patiriamomis išlaidomis ir oro uosto investicijų veiksmingumu. Siekiant, kad oro uosto valdymo organas galėtų deramai įvertinti būsimų investicijų poreikius, turėtų būti reikalaujama, kad oro uosto naudotojai oro uosto valdymo organą laiku informuotų apie savo numatomą veiklą, vystymo projektus ir konkrečius poreikius bei pasiūlymus.
- (14) Oro uostų valdymo organai turėtų informuoti oro uostų naudotojus apie stambius infrastruktūros projektus, nes jie daro didelį poveikį sistemai arba oro uostų mokesčių dydžiui. Tokia informacija turėtų būti teikiama, kad būtų galima stebėti išlaidas infrastruktūrai ir siekiant atitinkamai oro uoste suteikti tinkamus ir ekonomiškus įrenginius.
- (15) Oro uostų valdymo organams turėtų būti suteikta galimybė taikyti oro uostų mokesčius, atitinkančius suteikiamą infrastruktūrą ir (arba) teikiamų paslaugų lygį, nes oro vežėjai yra teisėtai suinteresuoti iš oro uosto valdymo organo reikalauti kainą atitinkančios kokybės paslaugų. Tačiau galimybė naudotis skirtingo lygio infrastruktūra ar paslaugomis turėtų būti suteikta visiems to pageidaujantiems oro vežėjams jų nediskriminuojant. Jei paklausa viršija pasiūlą, tokia galimybė turėtų būti suteikta remiantis oro uosto valdymo organo nustatytais objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais. Bet koks oro uostų mokesčių diferencijavimas turėtų būti skaidrus, objektyvus ir grindžiamas aiškiais kriterijais.
- (16) Oro uosto naudotojai ir oro uosto valdymo organas turėtų turėti galimybę sudaryti susitarimą dėl paslaugų lygio, susijusį su paslaugų, teikiamų už oro uostų mokesčius, kokybe. Derybos dėl paslaugų, teikiamų už oro uostų mokesčius, kokybės galėtų vykti reguliarių konsultacijų metu.
- (17) Skirtingose valstybėse narėse veikia skirtingos išankstinio oro uostų finansavimo sistemos. Valstybėse narėse, kuriose vyksta išankstinis finansavimas, valstybės narės arba oro uostų valdymo organai turėtų remtis ICAO politika ir (arba) nustatyti savo apsaugos priemones.
- (18) Ši direktyva neturėtų pažeisti Sutarties, visų pirma jos 81–89 straipsnių.
- (19) Kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. oro uostų mokesčių rinkimo Bendrijos oro uostuose bendrų principų nustatymo, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes nacionaliniu lygiu vienodų oro uostų mokesčių sistemų neįmanoma nustatyti visoje Bendrijoje, ir kadangi dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidijavimo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

⁽¹⁾ OL L 341, 2006 12 7, p. 3.

⁽²⁾ OL L 272, 1996 10 25, p. 36.

⁽³⁾ OL L 204, 2006 7 26, p. 1.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Šia direktyva nustatomi oro uostų mokesčių rinkimo Bendrijos oro uostuose bendri principai.

2. Ši direktyva taikoma bet kuriam oro uostui, kuris yra teritorijoje, kuriai taikoma Sutartis, kuris gali būti naudojamas komerciniams skrydžiams vykdyti bei kuris per metus aptarnauja daugiau kaip 5 mln. keleivių, ir kiekvienos valstybės narės oro uostui su didžiausiu keleivių judėjimu.

3. Valstybės narės paskelbia jų teritorijoje esančių oro uostų, kuriems taikoma ši direktyva, sąrašą. Šis sąrašas grindžiamas Komisijos (Eurostato) duomenimis ir kasmet atnaujinamas.

4. Ši direktyva netaikoma mokesčiams, kurie renkami už maršruto ir terminalo oro navigacijos paslaugas, vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1794/2006 arba mokesčiams, kurie renkami už antžemines paslaugas, nurodytas Direktyvos 96/67/EB priede, arba mokesčiams, kurie renkami neįgaliesiems keleiviams ir ribotos judėsenos keleiviams, nurodytiems Reglamente (EB) Nr. 1107/2006, teikiamai pagalbai finansuoti.

5. Šia direktyva nepažeidžiama kiekvienos valstybės narės teisė taikyti papildomas reguliavimo priemonės, kurios nėra nesuderinamos su šia direktyva ar kitomis susijusiomis Bendrijos teisės nuostatomis, visiems oro uostų valdymo organams, esantiems jos teritorijoje. Tai gali apimti ekonominės priežiūros priemonės, pavyzdžiui, apmokestinimo sistemų ir (arba) mokesčių dydžio tvirtinimą, įskaitant skatinamosiomis priemonėmis grindžiamus apmokestinimo metodus ar viršutinių kainų ribų reguliavimą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

1) oro uostas – specialiai orlaiviams leisti, kilti ir judėti pritaikytas bet kuris žemės plotas, įskaitant pagalbinę įrangą, kuri gali būti naudojama atliekant šiuos veiksmus, kad būtų tenkinami orlaivių eismo ir paslaugų poreikiai, įskaitant pagalbinę įrangą, reikalingą komercinėms oro susisiekimo paslaugoms teikti;

2) oro uosto valdymo organas – organas, kurio tikslas, kartu vykdant kitokią veiklą arba pagal aplinkybes tokios veiklos

nevykdant, pagal nacionalinius įstatymus ar kitus teisės aktus arba sutartis administruoti ir valdyti oro uosto ar oro uostų tinklo infrastruktūrą bei koordinuoti ir kontroliuoti įvairių atitinkamuose oro uostuose ar oro uostų tinkle dirbančių operatorių veiklą;

3) oro uosto naudotojas – bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, atsakingas už keleivių, pašto ir (arba) krovinių skraidinimą į atitinkamą oro uostą arba iš jo;

4) oro uosto mokestis – rinkliava, kuri renkama oro uosto valdymo organo naudai ir kurią moka oro uosto naudotojai už naudojimąsi įrenginiais ir paslaugomis, kuriuos suteikia tik oro uosto valdymo organas ir kurie yra susiję su orlaivių nusileidimu, kilimu, apšvietimu ir stovėjimu, taip pat keleivių aptarnavimu ir krovinių tvarkymu;

5) oro uostų tinklas – grupė oro uostų, kuriuos kaip tokius tinkamai paskiria valstybė narė ir kuriuos valdo tas pats oro uosto valdymo organas.

3 straipsnis

Nediskriminavimas

Valstybės narės užtikrina, kad oro uostų mokesčiais nebūtų diskriminuojami oro uostų naudotojai, laikantis Bendrijos teisės. Tai netrukdo keisti oro uostų mokesčių dėl priežasčių, susijusių su viešaisiais ir bendrais interesais, įskaitant aplinkosaugos klausimus. Toks pakeitimas atliekamas taikant tinkamus, objektyvius ir skaidrius kriterijus.

4 straipsnis

Oro uostų tinklas

Valstybės narės gali leisti oro uostų tinklo oro uosto valdymo organui įvesti bendrą ir skaidrią oro uosto apmokestinimo sistemą oro uostų tinkle.

5 straipsnis

Bendros apmokestinimo sistemos

Valstybės narės, pranešusios apie tai Komisijai ir laikydamosi Bendrijos teisės aktų, gali leisti oro uosto valdymo organui taikyti bendrą ir skaidrią apmokestinimo sistemą oro uostams, kurie teikia paslaugas tam pačiam miestui arba konurbacijai, jei kiekvienas oro uostas visiškai atitinka 7 straipsnyje išdėstytus skaidrumo reikalavimus.

6 straipsnis

Konsultacijos ir teisių gynimo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatyta privaloma reguliarių oro uosto valdymo organo ir oro uosto naudotojų arba oro uosto naudotojų atstovų ar asociacijų konsultacijų procedūra, taikoma oro uosto mokesčių sistemos veikimui, oro uosto mokesčių dydžiui ir prireikus teikiamų paslaugų kokybei. Tokios konsultacijos rengiamos bent kartą per metus, nebent paskutinių konsultacijų metu būtų susitarta kitaip. Tais atvejais, kai sudarytas daugiametis oro uosto valdymo organo ir oro uosto naudotojų susitarimas, konsultacijos rengiamos laikantis tokio susitarimo. Valstybės narės pasilieka teisę prašyti dažniau rengti konsultacijas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad esant galimybei sistema ar oro uosto mokesčių dydis būtų keičiamas oro uosto valdymo organo ir oro uosto naudotojų susitarimu. Šiuo tikslu oro uosto valdymo organas pasiūlymą keisti sistemą ar oro uosto mokesčių dydį bei siūlomų pakeitimų pagrindimą pateikia oro uosto naudotojams ne vėliau kaip likus keturiems mėnesiams iki jų įsigaliojimo, išskyrus atvejus, kai esama išskirtinių aplinkybių, kurios turi būti pagrįstos oro uosto naudotojams. Prieš priimdamas sprendimą, oro uosto valdymo organas surengia konsultacijas dėl siūlomų pakeitimų su oro uosto naudotojais ir atsižvelgia į jų nuomonę. Paprastai oro uosto valdymo organas paskelbia sprendimą ar rekomendaciją ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki jo(s) įsigaliojimo. Jei oro uosto valdymo organas ir oro uosto naudotojai nesusitaria dėl siūlomų pakeitimų, oro uosto valdymo organas pagrindžia savo sprendimą atsižvelgdamas į oro uosto naudotojų nuomonę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nesusitarus dėl oro uosto valdymo organo priimto sprendimo dėl oro uosto mokesčių, kiekviena šalis galėtų kreiptis į 11 straipsnyje nurodytą nepriklausomą priežiūros instituciją, kuri išnagrinėtų, ar sistemos arba oro uosto mokesčių dydžio pakeitimas yra pagrįstas.

4. Oro uosto valdymo organo sprendimu nustatytas sistemos ar oro uosto mokesčių dydžio pakeitimas, jei jis perduotas nagrinėti nepriklausomai priežiūros institucijai, įsigalioja tik tada, kai ta institucija išnagrinėja šį klausimą. Nepriklausoma priežiūros institucija, gavusi klausimą, per keturias savaites priima laikiną sprendimą dėl oro uosto mokesčių pakeitimo įsigaliojimo, išskyrus tuos atvejus, kai galutinis sprendimas gali būti priimtas per tą patį laikotarpį.

5. Valstybė narė gali nuspręsti netaikyti 3 ir 4 dalių oro uostų mokesčių dydžio ar struktūros pakeitimams tuose oro uostuose, kuriems:

a) pagal nacionalinę teisę galioja privaloma procedūra, pagal kurią oro uostų mokesčius arba jų maksimalų dydį nustato arba patvirtina nepriklausoma priežiūros institucija; arba

b) pagal nacionalinę teisę galioja privaloma procedūra, pagal kurią nepriklausoma priežiūros institucija nuolat arba reaguodama į suinteresuotų šalių prašymus tikrina, ar šiuose oro uostuose vyksta veiksminga konkurencija. Kai remiantis tokiu tikrinimu tai pateisinama, valstybės narės nusprendžia, kad oro uostų mokesčius arba jų maksimalų dydį nustato arba patvirtina nepriklausoma priežiūros institucija. Šis sprendimas taikomas tol, kol tai reikalinga remiantis tos institucijos atliktu tikrinimu.

Valstybės narės procedūros, sąlygos ir kriterijai, taikomi šios dalies tikslais, turi būti tinkami, objektyvūs, nediskriminaciniai ir skaidrūs.

7 straipsnis

Skaidrumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kiekvieną kartą rengiantis 6 straipsnio 1 dalyje nurodytoms konsultacijoms, oro uosto valdymo organas kiekvienam oro uosto naudotojui arba oro uosto naudotojų atstovams ar asociacijoms pateiktų informaciją apie elementus, kurie sudaro sistemos arba visų mokesčių, kuriuos kiekviename oro uoste renka oro uosto valdymo organas, dydžio nustatymo pagrindą. Pateikiama bent ši informacija:

a) už renkamus oro uosto mokesčius teikiamų įvairių paslaugų ir infrastruktūros sąrašas;

b) oro uosto mokesčių nustatymo metodika;

c) bendra su oro uosto mokesčiais susijusių įrenginių ir paslaugų kainų struktūra;

d) pajamos, gautos iš įvairių mokesčių, ir bendra išlaidų paslaugoms, už kurias jie imami, suma;

e) bet koks valstybinių institucijų su oro uosto mokesčiais susijusių įrenginių ir paslaugų finansavimas;

f) mokesčių, eismo augimo ir siūlomų investicijų padėties oro uoste prognozės;

g) faktinis oro uosto infrastruktūros ir įrangos naudojimas per tam tikrą laikotarpį; ir

h) numatomi bet kokių siūlomų didelių investicijų rezultatai, t. y. jų poveikis oro uosto pajėgumui.

2. Valstybės narės užtikrina, kad oro uosto naudotojai prieš kiekvieną konsultaciją, kaip numatyta 6 straipsnio 1 dalyje, oro uosto valdymo organui pateiktą informaciją, susijusią visų pirma su:

- a) eismo prognozėmis;
- b) savo orlaivių parko sudėtimi ir numatomu naudojimu;
- c) savo plėtros projektais atitinkamame oro uoste; ir
- d) savo poreikiais atitinkamame oro uoste.

3. Laikantis nacionalinės teisės aktų, remiantis šiuo straipsniu pateikta informacija yra laikoma konfidencialia arba ekonomine prasme jautria informacija ir yra atitinkamai tvarkoma. Tuo atveju, kai oro uostų valdymo organai kotiruojami vertybinių popierių biržoje, ypač turi būti atsižvelgiama į vertybinių popierių biržos taisykles.

8 straipsnis

Nauja infrastruktūra

Valstybės narės užtikrina, kad prieš galutinai patvirtinant naujos infrastruktūros projektų planus, oro uosto valdymo organas konsultuotųsi su oro uosto naudotojais.

9 straipsnis

Kokybės standartai

1. Siekiant užtikrinti sklandų ir veiksmingą oro uosto veikimą, valstybės narės imasi priemonių, būtinų tam, kad oro uosto valdymo organas ir oro uoste veikiantys oro uosto naudotojų atstovai ar asociacijos galėtų pradėti derybas siekdami sudaryti susitarimą dėl paslaugų lygio, susijusį su oro uoste teikiamų paslaugų kokybe. Šios derybos dėl paslaugų kokybės gali vykti 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą konsultacijų metu.

2. Bet kuriame tokia susitarime dėl paslaugų lygio nustatomas paslaugų, kurias turi teikti oro uosto valdymo organas, lygis, atsižvelgiant į faktinę sistemą arba faktinį oro uosto mokesčių dydį ir faktinį paslaugų, į kurias oro uosto naudotojai turi teisę už oro uosto mokesčius, lygį.

10 straipsnis

Paslaugų diferencijavimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad oro uosto valdymo organas, siekdamas teikti tikslines paslaugas ar leisti naudotis paskirtu terminalu ar terminalo dalimi, galėtų keisti konkrečių oro uosto paslaugų, terminalų ar terminalų dalių

kokybę bei apimtį. Oro uosto mokesčių dydį galima diferencijuoti pagal tokių paslaugų kokybę ir apimtį bei pagal su jomis susijusias išlaidas ar bet kuriuo kitu objektyviu ir skaidriu pagrindu. Nepažeidžiant 3 straipsnio, oro uostų valdymo organai gali nevaržomai nustatyti bet kurios tokios diferencijuojamos oro uostų mokesčius.

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų tam, kad oro uosto naudotojas, kuris pageidauja naudotis tikslinėmis paslaugomis arba paskirtu terminalu arba terminalo dalimi, turėtų galimybę naudotis šiomis paslaugomis ir terminalu ar terminalo dalimi.

Tuo atveju, jei galimybės gauti tikslines paslaugas ir (arba) naudotis paskirtu terminalu ar terminalo dalimi pageidauja daugiau oro uosto naudotojų nei įmanoma atsižvelgiant į pajėgumus, tokia galimybė suteikiama remiantis tinkamais, objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais. Šiuos kriterijus gali nustatyti oro uosto valdymo organas, o valstybės narės gali reikalauti, kad šiuos kriterijus patvirtintų nepriklausoma priežiūros institucija.

11 straipsnis

Nepriklausoma priežiūros institucija

1. Valstybės narės paskiria arba įsteigia nepriklausomą instituciją kaip savo nacionalinę nepriklausomą priežiūros instituciją siekdamas užtikrinti tinkamą šiai direktyvai įgyvendinti vykdomų priemonių taikymą ir atlikti bent jau 6 straipsnyje nustatytas užduotis. Ši institucija gali būti tas pats subjektas, kuriam valstybė narė patikėjo papildomų reguliavimo priemonių, nurodytų 1 straipsnio 5 dalyje, taikymą, įskaitant apmokestinimo sistemos ir (arba) oro uostų mokesčių dydžio patvirtinimą, su sąlyga, kad jis atitinka šio straipsnio 3 dalies reikalavimus.

2. Laikantis nacionalinės teisės aktų, pagal šią direktyvą nedraudžiama nepriklausomai priežiūros institucijai, jai prižiūrėti ir prisiimant visišką atsakomybę, deleguoti šios direktyvos įgyvendinimo kitoms nepriklausomoms priežiūros institucijoms, jeigu šis įgyvendinimas vyksta laikantis tų pačių standartų.

3. Valstybės narės garantuoja nepriklausomos priežiūros institucijos nepriklausomumą, užtikrindamos, kad teisiškai ji bus atskirta nuo bet kurio oro uosto valdymo organo bei oro vežėjo ir nepriklausomai nuo jų vykdydys savo funkcijas. Valstybės narės, kurios išlaiko oro uostų, oro uostų valdymo organų ar oro vežėjų nuosavybę arba oro uostų valdymo organų ar oro vežėjų kontrolę, užtikrina, kad su tokia nuosavybe ar kontrole susijusios funkcijos nebūtų perduotos nepriklausomai priežiūros institucijai. Valstybės narės užtikrina, kad nepriklausoma priežiūros institucija savo įgaliojimus vykdytų nešališkai ir skaidriai.

4. Valstybės narės praneša Komisijai nepriklausomos priežiūros institucijos pavadinimą ir adresą, jai pavestas užduotis ir atsakomybę, bei priemones, kurių imtasi siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi 3 dalies.

5. Valstybės narės gali nustatyti nepriklausomos priežiūros institucijos finansavimo mechanizmą, pagal kurį gali būti renkamas mokestis iš oro uostų naudotojų ir oro uostų valdymo organų.

6. Valstybės narės užtikrina, kad 6 straipsnio 3 dalyje nurodytų nesutarimų atveju būtų imtasi priemonių:

- a) nustatyti oro uosto valdymo organo ir oro uosto naudotojų nesutarimų sprendimo procedūrą;
- b) nustatyti sąlygas, kurioms esant nesutarimą galima perduoti nagrinėti nepriklausomai priežiūros institucijai. Ši institucija visų pirma atmeta skundus, kurie, jos nuomone, netinkamai pagrįsti ar netinkamai dokumentais patvirtinti; ir
- c) nustatyti kriterijus, pagal kuriuos nesutarimai bus vertinami juos sprendžiant.

Šios procedūros, sąlygos ir kriterijai turi būti nediskriminaciniai, skaidrūs ir objektyvūs.

7. Atlikdama tyrimą, ar sistemos arba oro uostų mokesčių dydžio pakeitimas yra pagrįstas, kaip nurodyta 6 straipsnyje, nepriklausoma priežiūros institucija, siekdama priimti sprendimą, turi turėti galimybę susipažinti su reikalinga atitinkamų šalių informacija ir privalo konsultuotis su atitinkamomis šalimis. Nepažeisdama 6 straipsnio 4 dalies, ji priima galutinį sprendimą kuo greičiau, bet kuriuo atveju per keturis mėnesius nuo klausimo gavimo dienos. Išskirtiniais ir deramai pagrįstais atvejais šis laikotarpis gali būti pratęstas dviem mėnesiais. Nepriklausomos priežiūros institucijos sprendimai yra privalomi, nepažeidžiant parlamentinės ar teisminės peržiūros, jeigu ji taikoma valstybėse narėse.

8. Nepriklausoma priežiūros institucija paskelbia metinę savo veiklos ataskaitą.

12 straipsnis

Pranešimas ir peržiūrėjimas

1. Komisija ne vėliau kaip 2013 m. kovo 15 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie šios direktyvos taikymą, kurioje įvertinama siekiant jos tikslo padaryta pažanga, ir prireikus visus deramus pasiūlymus.

2. Valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja taikydamos šią direktyvą, visų pirma rinkdamos informaciją 1 dalyje nurodytai ataskaitai.

13 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini šiai direktyvai įgyvendinti ne vėliau kaip 2011 m. kovo 15 d. Jos nedelsdamos apie juos praneša Komisijai.

Valstybės narės, patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2009 m. kovo 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. VONDRA